

Евгений Евмунов

Ты си любовта

Евтим Евтимов

Ти си любовта

Евтим Евтимов

Ти си любовта

любовна лирика

Издателска къща „Персей“

© Евтим Евтимов, автор, 2007
© Пламен Тотев, съставител, 2007
© Елена Събева, художествена оформление, 2007
© ИК "Персей", 2007

ISBN 978-954-9420-43-2

Това е откъс от книгата.

**Цялата книга може да намерите в
Библио.бг**

www.biblio.bg

Обич за обич

Аз назаем не съм те презръщал
и назаем не съм те мечтал,
всяка ласка под брой да ми връщаш.
Днес ми стига,
че нещо съм дал.
Може ти да не гойдеш на среща,
но след ден,
но след два,
но след три
да потрепне в душата ти нещо
и за мен да преминеш гори,
над кошто небето поклаща
обгорено от бури платно.
Може дълго писма да не пращаш,
но да сложиш две думи в едно,
та за двеста писма да вълнува
и за двеста да има цена.
Може само веднъж да целуваш,
ала тази целувка една
да гори до последните дни,
до последния дъх и до гроба.
Стига заеми!
Стига везни!

Искам обич за обич.

Кеазил Исинов

Целият ми свят
е свързан
с тебе

Целият ми свят

Целият ми свят е свързан с тебе
и на тебе всичко аз съм дал.
Аз от твоите нощи съм обсебен
и от твоите сънища изгрял.

Стъпките ми с твоите стъпки крачат,
песните ми с тебе са на път,
болките ми с твоите болки плачат
и годините ми с теб растат.

Като бряг изпращаш ме, когато
нещо непознато ме зове.
Като праг посрещаш ме, когато
ме подгонят черни ветрове.

Затова, ах, както при молебен
само в теб съм вярвал и зовял.
Аз от твоите нощи съм обсебен
и от твоите сънища изгрял.

Аз всички празници на тебе дадох,
аз всички болки с тебе разделих,
аз всички пътища по теб изстрадах
и всеки стих на тебе посветих.

Аз всички удари след теб събирах –
душата ми едва не изгоря...
И ако трябва утре да избирам,
отново тебе аз ще избира.

Теодор Шасеро

Създадени един за друг

Изричал-неизричал думи нежни,
измамван-неизмамван от жена,
сънуваш много срещи неизбежни,
но вечната за тебе е една.

Заричал-незаричал огън вечен,
издигал-неиздигал длан за мъст,
ти може на една да си обречен,
но друга да е твоя честен кръст.

И колкото да се разкъсваш строго,
накрая твоята душа призна –
жените за обичане са много,
но за разпятието е една.

Рисунка

Отдавна на земята си родена,
но аз отново днес ще те създам.
Да бъдеш моя нежност и вселена,
в сърцето си ще ти издигна храм.

Ще ти предложа закъснели срещи
и те ще бъдат първите за нас.
Очите ми са две венчални свещи
и още чакат сватбения час.

Подай ръка. Светът ще стане хубав,
макар да идвам късно и суров.
Последен може в тебе да се влюбя,
но ще ти върна първата любов.

На прозореца

Откъснала с ръката си гореща
едно красиво облаче над мен,
ти бършеше прозореца отсреща,
от погледите мои замъглен.

Нечути думи, скрити зад пердето,
изтриваше полека-лека ти,
избърсваше страха ми там, и ето –
прозорецът започна да блести.

Просветваха стъклата като листи,
изтрита бяха прашните следи.
А аз си мислех, че небето чистиш,
и падаха в ръцете ми звезди.

**Библио.бг - платформа за
електронни книги и списания**

Чети каквото обичаш!

www.biblio.bg

